

अक्षरार्थः संहितायाः भाष्य एवावगम्यतां ॥

प्रपाठके चतुर्थे तु अथ पुरुषपूर्वकः ।

उच्यते सूत्रकारेण सविस्पष्टमुदाहृतः ॥ इति ॥

तत्रापस्तम्ब आह । पञ्चाहः पुरुषमेधो ब्राह्मणो राजन्यो-
वा यजेत, ओजो वीर्यमाप्नोति, सर्वा व्युष्टीर्यश्रुत एकादशयूपे-
ष्वेकादशाग्नीषोमीयाः पञ्चसारदीयवदहान्यग्निष्टोमो वोपो-
त्तमो देवसवितस्तत् सवितुर्विश्वानि देवसवितरिति तिस्रः
सावित्रीर्ज्ज्वा मध्यमेहन्यश्रुनुपाकरोति । द्वयानैकादशिनान्-
नुपाकृत्य पुरुषान् ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभत इत्येतद्यथासमा-
न्नातं तान्यूपान्तरालेषु धारयन्नुपाकृतं । दक्षिणतोऽवस्थाय
ब्रह्मा सहस्रशीर्षा पुरुष इति पुरुषेण नारायणेन पराचानुश्र-
सति । पर्यग्निकृतानुदीचीनान् प्रोत्सृजत्याज्येन तद्देवता आ-
र्ज्ज्वा द्वयैरेकादशिनान् स्रष्ट्यापयन्तीति । तत्र मनुष्य-
रूपाणां पशूनां विधायके चतुर्थप्रपाठक एकोनविंशति-
सङ्ख्याका अनुवाकाः सन्ति ॥

तत्र प्रथमानुवाकमाह । “ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते । चत्रा-
य राजन्यम् । मरुद्भ्यो वैश्यम् । तपसे शूद्रम् । तमसे तस्करम् ।
नारकाय वीरहणम् । पाप्मने क्लीबम् । आक्रयायायोगूम् ।
कामाय पुंश्चलूम् । अतिक्रुष्टाय मागधम्” [१] इति । अत्र
चतुर्थ्यन्ता देवताः, द्वितीयान्ताः पशवः, आलभत इति ।
सर्वत्राऽनुवर्तते । ‘ब्रह्म’ ब्राह्मणजात्यभिमानि देवः । तस्मै
कश्चिद्ब्रह्मवर्चसयुक्तं ‘ब्राह्मण’जातीयं पुरुषम् ‘आलभते’ । चत्रिय